

บรรณานุกรม

๑. ภาษาบาลี – ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, ๒๕๓๕.

_____. อรรถกถาภาษาไทย ฉบับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, ๒๕๕๐.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ

กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม, พระไตรปิฎก ฉบับสำหรับประชาชน ตอนว่าด้วยพระวินัย.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, ๒๕๕๐.

คณะกรรมการนโยบาย องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (สสท.). ข้อบังคับว่า

ด้วยจริยธรรมของกรรมการ ผู้บริหาร และพนักงาน ฯลฯ กรุงเทพมหานคร : สสท,

๒๕๕๒.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงขยายความ. พิมพ์ครั้งที่ ๑๑. กรุงเทพมหานคร

: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, ๒๕๔๘.

_____. พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม.

พิมพ์ครั้งที่ ๑๓. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, ๒๕๔๘.

_____. พระไตรปิฎก สิ่งที่ชาวพุทธต้องรู้. ฉบับสองภาษา. กรุงเทพมหานคร : ธรรมสภาและ

สถาบันบันลือธรรม, ๒๕๔๖.

_____. ธรรมานุชีวิต : พุทธจริยธรรมเพื่อชีวิตที่ดีงาม, กรุงเทพมหานคร : สหธรรมิก, ๒๕๕๐.

พระราชบัญญัติองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕

ตอนที่ ๘ ก วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑.

พุทธทาส ภิกขุ. หลักพุทธธรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุภาพใจ, ๒๕๓๔.

พิศิษฐ์ ขวาลาววัช. กฎหมายและจริยธรรมสื่อสารมวลชน. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. กรุงเทพมหานคร : บริษัทบุ๊ค

แมนพริ้นท์ จำกัด, ๒๕๔๔.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. สาขาวิชานิติศาสตร์. เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ
วิทยุโทรทัศน์. ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย-
ธรรมมาธิราช, ๒๕๓๒.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๔๒. กรุงเทพมหานคร :

นานมีบุ๊คส์ แอนด์พับลิเคชั่น, ๒๕๔๒.

รัฐกรณ์ คิดการ. การผลิตรายการโทรทัศน์. นครราชสีมา : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา,
๒๕๔๓.

วิภา อุดมฉันท. ปฏิรูปเพื่อสังคมหลักคิดและบทเรียนจากนานาชาติ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร :

ศูนย์หนังสือจุฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔.

สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส. สถาบันวิชาการสื่อสารสาธารณะ ถามมา...ตอบไป...รู้จัก...เข้าใจ...ไทยพีบีเอส.

กรุงเทพมหานคร : หจก.ภาพพิมพ์, ๒๕๕๕.

สุชีพ ปัญญานุภาพ. พระไตรปิฎก ฉบับสำหรับประชาชน. กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย,

๒๕๕๐.

ไสว มาลาทอง. คู่มือการศึกษาจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๓๓.

องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย. รายงานผลการปฏิบัติงาน ประจำปี

พ.ศ. ๒๕๕๔. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, ๒๕๕๕.

_____. รายงานผลการปฏิบัติงาน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้ง
แอนด์พับลิชชิ่ง, ๒๕๕๖.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. สื่อมวลชนในยุคปฏิรูป, กรุงเทพมหานคร : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, ๒๕๔๕.

(๒) วิทยานิพนธ์

ชัชฎาภรณ์ ศิลปะสุนทร. “บทบาทของโทรทัศน์ในการเผยแผ่พุทธศาสนาภายหลังการปฏิรูปสื่อในมุมมอง
ของผู้เชี่ยวชาญ”. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนมหาบัณฑิต (การบริหาร
สื่อสารมวลชน). คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
๒๕๔๖.

รัตภูมิ นิลศิริ. “การบริหารจัดการองค์กรข่าวในสภาวะวิกฤต กรณีศึกษา : การเปลี่ยนผ่านสถานีโทรทัศน์
ไอทีวีสู่สถานีโทรทัศน์ทีไอทีวี”. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน). คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๒.

พิมพ์พร อนุกุล. “ความคาดหวัง พฤติกรรมการเปิดรับ และการรับรู้ของผู้ชมที่มีต่อสถานีโทรทัศน์สาธารณะ “ทีวี่ไทย”. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนมหาบัณฑิต (การบริหารสื่อสารมวลชน). คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๔.

นิธิตา สิริพงศ์ทักษิณ. “การเมืองในนโยบายสื่อสารสาธารณะขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพ สาธารณะแห่งประเทศไทย”. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต. คณะรัฐศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

สลลิตทิพย์ เลิศพงศ์ภากรณ์. “ความรู้ ทักษะคติและพฤติกรรมการปฏิบัติงานของพนักงานสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ของสื่อสารสาธารณะ”. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนมหาบัณฑิต (การบริหารสื่อสารมวลชน). คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๔.

สุภารัตน์ ธนกุลพรรณ. “สถานีโทรทัศน์ทีวี่ไทย : แนวคิด ปรัชญา กลยุทธ์และปัจจัยที่มีผลต่อการ บริหารงาน”. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชนมหาบัณฑิต (การบริหาร สื่อสารมวลชน). คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๔.

(๓) บทความ

จุมพล พูลภัทรชีวิน. “โลกใบเดียว แต่ถูกบิดเบี้ยวให้แตกต่างด้วยความคิดความเชื่อและการกระทำของ มนุษย์”, มติชน. ฉบับวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔.

สุทธิชัย หยุ่น. “ปฏิรูปสื่อกระจายเสียง...สาธารณชนเงิบจางเลย” ใน ปฏิรูปสื่อเพื่อสังคม : หลักคิดและ บทเรียนจากนานาประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือจุฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. “วิสัยทัศน์นักคิดไทย” ใน ปฏิรูปสื่อเพื่อสังคม : หลักคิดและบทเรียนจากนานาประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือจุฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔.

วิทยากร เชียงกุล. “การปฏิรูปสื่อวิทยุโทรทัศน์ เพื่อการปฏิรูปการศึกษาและสังคมไทย” ใน ปฏิรูปสื่อเพื่อ สังคม : หลักคิดและบทเรียนจากนานาประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือจุฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๔.

รายงาน. “One Ton-สัมผัสปีชี สื่อสาธารณะตัวแม่”, โลกทัศน์, แหล่งข้อมูล : นิตยสารสารคดี ปีที่ ๒๗, ฉบับที่ ๓๑๓ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔.

(๔) อินเทอร์เน็ต

สมชัย สุวรรณบรรณ, “สื่อสาธารณะสร้างสังคมคุณภาพ : มองบีบีซีเทียบทีวีไทย”, [ออนไลน์].

แหล่งที่มา : [Www. sapa.thaipbs.or.th/include/abouttpbs.asp? Id =5](http://www.sapa.thaipbs.or.th/include/abouttpbs.asp?Id=5)

[๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖].

สมชัย สุวรรณบรรณ, “สื่อสาธารณะไม่ใช่ (แค่) สถานีโทรทัศน์”, บทความ [๑ เมษายน ๒๕๕๖],

[ออนไลน์]. แหล่งที่มา : [http://www. sapa.thaipbs.or.th/include/hilighdetail.asp?](http://www.sapa.thaipbs.or.th/include/hilighdetail.asp?nid=253)

[nid=253](http://www.sapa.thaipbs.or.th/include/hilighdetail.asp?nid=253) [๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖].

“สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส”, บทความวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :

www.wikipedia.org [๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖].

“โครงการ/กิจกรรมสาธารณะโทรทัศน์ไทยพีบีเอส ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔”, [ออนไลน์].

แหล่งที่มา : www.thaipbsonline.net, www.thaipbs.or.th, www.citizenmedia.com.

[๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖].